



En el procés de compra d'aqueix convent, Santiago Dupuy va pressionar perquè se li entregara gratuïtament, basant-se en els beneficis que havia proporcionat a la indústria nacional per haver instal·lat en La Battifora en 1837 la primera màquina de vapor aplicada a la sederia.

Va exigir una segona taxació del lloc i, finalment, se li va permetre que pagara l'1,5% del cens, en lloc de l'habitual 3%.

Dupuy, en aqueix procés de desamortització, va comprar també els convents del Socors (actual Col·legi Jesús i Maria) i de Sant Felip, situat en la unió dels carrers Guillem de Castro i Quart de fora, Malgrat existir una millor oferta per part de Miguel Arbués, que havia ofert pagar al comptat la suma estimada i de reconèixer un cens del 3% sobre la quantitat valorada per al solar (mentre que Dupuy pagaria més tard i només el 2% del cens), se li adjudicarien també a Dupuy.

Tots dos solars els vendria poc després, com havia fet amb el de Jesús; en aquest cas a José Arana, veí de Madrid.

Una vegada venut el Convent de Jesús a Dotrés, el nou propietari el va habilitar com a fàbrica de filatures de seda a través de la societat Dotrés, Clavé i Fabra. Posteriorment, seria adquirit per la Diputació de València, que en 1867 ho va destinar a allotjar l'històric manicomi fundat pel pare Joan Gilabert Jofré en 1409, i que fins a aqueix moment se situava en l'edifici de l'antic hospital General, del qual es van traslladar 80 interns.

Aquest 'Hospital de Ignoscents, Folls e Orats' va ser fundat pel religiós després de presenciar l'agressió a un malalt mental, i es va convertir en el seu moment en la primera instal·lació psiquiàtrica del món.

El 16 de juny de 1989 la Diputació de València va tancar definitivament el manicomi de Patraix-Jesús. Els seus últims interns van ser traslladats uns dies abans al psiquiàtric de Bétera, inaugurat en 1973, i a altres centres.

En l'actualitat, el conjunt d'edificis es destina a Arxiu de la Diputació, centre de salut de la Conselleria de Sanitat, Junta Municipal de Patraix i un col·legi públic.

Com el Convent de Jesús va ser utilitzat durant molts anys com a psiquiàtric, algunes dites molt comunes a la ciutat de València fan referència a aquest fet: com "anar camí de Jesús" (anar camí de Jesús), aplicat a una persona que sembla haver perdut la raó.

Aquesta altra dita proposa que la mala vida podia portar a perdre pel camí directe a perdre la raó, i aqueix camí només conduïa a Jesús, és a dir, al manicomi:

“El que dels amics es fia, de dones, vi i aiguardent, parará en un hospital o en Jesús, que és el mateix”.

### **Informació general**

**Adreça:** carrer del Beat Nicolau Factor, 1.

### **Accessibilitat**

**Accés:** accés a la vorera amb rebaix. Accés al parc interior sense obstacles.

**Aparcament:** plaça PMR pròxima en l'av. de Gaspar Aguilar, 7.